

နေနွယ်ဇင်မြင့်

လျှန်မနာမည်ရှင်ယွန်းမေ

ကျွန်မနာမည် ... ရှင်ယွန်းမေ ... ပါ။ ကျွန်မမှာ အလွန်ချစ်ခင် အားကိုးရတဲ့ သူငယ်ချင်းမလေး တစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ သူ့နာမည်က ... ဖြူစင်သန့် တဲ့ ။

နာမည်နဲ့ လူနဲ့ လိုက်ဖက်လွန်းလှတဲ့ ... ပြီးတော့၊ ကံကောင်းသူလေးလည်း ဖြစ်နေသေးတဲ့ ၊ အဲဒီ သူငယ်ချင်းမလေးဟာ ကျွန်မကို အမြဲဖေးမခဲ့တယ်။ ကူညီခဲ့တယ်။ ကျွန်မရဲ့ ရှင်သန်မှုအတွက် ခွန်အားတွေကို ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့တယ်။

သူ့ကို ကျွန်မ ... သိပ်ချစ်ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ ကျေးဇူးရှင်မလေးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ဘဝကို အရမ်းအားကျမိပါတယ်။ ရယူပိုင်ဆိုင်ချင်လှပါတယ်။ ကံတရားက ကျွန်မအတွက် တစ်ကြိမ်တလေ ဖေးမကြင်နာစွာ ပေးသနားခဲ့မယ်ဆိုရင် .. သူ့ဘဝကို (ခဏလေးပဲဖြစ်ဖြစ်) ကျွန်မ ရလိုက်ချင်ပါတယ်။

အဲဒီလောက်ထိ သူ့ဘဝကို အားကျတယ်။ မက်မောပါတယ်။ ရယူပိုင်ဆိုင်လိုတဲ့ ဆန္ဒပြင်းထန်ပါတယ်။

သက်ရှိလူသားတစ်ယောက်ကို၊ သူချစ်ရင် .. ကျွန်မလည်း ချစ်မယ်။ သူမုန်းရင် .. ကျွန်မလည်း မုန်းမယ်။ ဒါပေမဲ့ .. ကျွန်မဘဝမှာ မုန်းစရာလူဆိုတာ ခုချိန်ထိ မတွေ့မကြုံရသေးတာက၊ သူဆိုတဲ့ ကျွန်မသူငယ်ချင်း၊ သူတော်ကောင်းမလေးမှာ “ မုန်းသူ ” ဆိုတာ ရှိမနေခဲ့လို့ ပါပဲ။

ချစ်သူတစ်ယောက်တော့ ရှိနေလေရဲ့ ။

မင်းချမ်းမြေ့ ... တဲ့ ။ အိမ်ဦးသခင်အဖြစ် လေးစားကိုးကွယ်၊ မြတ်နိုး

ဖွယ် သက်ရှိယောက်ျား တစ်ယောက်ပါပဲ။

(၁)

“တော်ရုံတန်ရုံ အယူသီးတဲ့ သူတွေသာဆိုရင်၊ ဒီအိမ်ကို ဟန်းနီးမွန်း အတွက် လာမှာ မဟုတ်ဘူး နော် ”

ကားမောင်းရင်း .. အသစ်စက်စက် ဇနီးလေးရဲ့ စကားကြောင့် လှည့်ကြည့်ရင်း ပြုံးပြလိုက်သူက ဒေါက်တာမိုးမြင့်သူပါ။

“ သီတာက အယူသီးတတ်လို့ လား ”

“ဟင့်အင်း ... မသီးပါဘူး၊ အယူသီးတာတို့ ၊ အတိတ်နိမိတ်တို့ ဆိုတာက၊ တကယ်တော့ .. စိတ်ရဲ့ တစ်ဖက်စွန်းရောက် ခံစားမှုတွေပဲ။ အိမ်မှာ ဘုရားညောင်ရေအိုးကျကွဲတာက ... ကိုင်တဲ့ လက်မမြဲလို့ ၊ အိမ်သားထဲက ခရီးထွက်သွားတဲ့ သူ ကားမောင်းရင်း အက်ဆီးဒင့် Accident ဖြစ်တာက သူမှားလို့ သော်လည်းကောင်း၊ တစ်ဖက်ကားက မှားလို့ သော်လည်းကောင်း၊ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ပဲ။ အဲဒီနှစ်ခုဟာ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး ”

“သီတာ့ကို ချစ်တာအပြင် အထင်ကြီးတာလည်း ပါတယ်ဆိုတာ၊ အဲဒီလို မှန်မှန်ကန်ကန် တွေးခေါ်တတ်လို့ ပဲ။ လူတွေတော်တော်များများ ဟာ စိတ်ကိုတစ်ဖက်စွန်းရောက်အောင် ခံစားတတ်ကြတယ်။ အဲဒီခံစားမှုအပေါ်မှာ ကိုယ်ဆွဲချင်တဲ့ ကောက်ချက်ကို ဖမ်းဆွဲပြီး အယူသီးချင်လို့ သီးသွားကြရော။ တကယ်တော့ စူပါစတစ်ရှပ် Superstitious ဖြစ်တာ ”

သူတို့ နှစ်ယောက်က ဇနီးမောင်နှံ အသစ်စက်စက်ကလေးပါ။ ရန်

ကုန်မှာ လက်ထပ်ခဲ့ကြပြီး၊ ကိုယ့်ကားလေး ကိုယ်မောင်းလျက် နှစ်ယောက်တည်း ထွက်လာကြသော ပျားရည်ဆမ်းခရီး ဖြစ်၏။ လက်မထပ်မီကတည်းက လက်ထပ်ပြီးလျှင် ပြင်ဦးလွင်သို့ ခရီးထွက်မည်၊ ချောင်းသာလို ငွေဆောင်လို ပင်လယ်ကမ်းခြေတွေကို ဒုတိယခရီးအဖြစ် အိမ်ထောင်သက်ကလေး ... လေးငါးခြောက်လ၊ တစ်နှစ်ဆိုသလိုရမှ (သားသမီးမယူမီ) သွားမည်ဟု နှစ်ဦးသဘောတူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည် ။ လက်ထပ်ပွဲတစ်ခုဆိုတာကလည်း စီစဉ်ရတာ လေးငါးခြောက်လ မဟုတ်တောင် အနည်းဆုံး၊ သုံးလေးလလောက်တော့ ကြာတတ်မြဲ။ ပြင်ဦးလွင်သို့ ဟန်းနီးမွန်းထွက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်က ချစ်သူဘဝထဲက ချခဲ့ကြတာဖြစ်သည် ။

“ကိုမိုး .. အစ်ကိုတို့ လက်ထပ်ပြီးလို့ ပြင်ဦးလွင်ကို သွားမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ကြိုက်သလို တည်းခိုတယ်နော် ”

ဒေါက်တာမိုးမြင့်သူ၏ ညီ၊ တိုးမြင့်သူ၏ သူငယ်ချင်း “ မင်းချမ်းမြေ့ ” က ဒေါက်တာမိုးမြင့်သူကို ချစ်ခင်လေးစားသလောက် ရင်းနှီးသူလည်ဖြစ်၏။ ပြီးတော့ .. သူက မိဘမရှိ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ အရင်းအခြာနယ် ခင်မင်နေရသူ ဖြစ်၏။ သဘောကောင်းသည် ။ ရက်ရောသည် မို့ လူချစ်လူခင်ပေါသည် ။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း လူတကာကို ခင်တတ်သည် ။ သူတစ်ဦးတည်းပိုင်သော အထူးကုဆေးခန်းကြီးက အင်းစိန်အစွန်းနားလေးမှာ ကျယ်ဝန်းဟိန်းမားလှသည် ။

“ အမွေတွေ အများကြီးကို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ရပြီး၊ မပျက်မစီး၊ လူကောင်းသူကောင်းဖြစ်နေတာ .. ဒီကောင့်ကို အရမ်းချီးကျူးဖို့ ကောင်းတယ်။ သူ့ဆေးခန်းဝင်ငွေက တစ်လ ဘယ်လောက်ဝင်သလဲ မမေးနဲ့ ၊ တစ်နေ့ကို ဘယ်နှသိန်းဝင်လဲပဲမေး ”

တိုးမြင့်သူက သူ့သူငယ်ချင်းကို ချီးကျူးလေ့ရှိသလို၊ ခင်လည်း

အရမ်းခင်သည် ။

“ သူ့မိဘတွေက လေးဆယ်ကို တော်တော်ကျော်မှ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ကြတဲ့ အပျိုကြီးနဲ့ လူပျိုကြီးလေ။ သူ့တစ်ယောက်တောင့် မိရုံကလေး မွေးရတာဖြစ်မယ်၊ သူ့မိဘတွေ နောက်ထပ် တစ်နှစ်လောက်ကြာမှ သာ လက်ထပ်ဖြစ်ရင် ကလေးရဖို့ တောင် မမြင်ဘူး ”

“ချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ်” ဆိုသော အထူးကုဆေးခန်းကြီးသည် မိဘလက်ငုတ် ဖြစ်၏။ ရောဂါပေါင်းစုံအတွက် အထူးကုသမားတော်ကြီးပေါင်းစုံ ရှိသည် ။ ဆေးရုံတက်ရောက် ကုသနေဖို့ အတွင်းလူနာများ အတွက် ခုတင်ရှစ်ရာအတွက် တစ်ယောက်ခန်းချည်း ရှစ်ရာရှိသည် ။ နှစ်ယောက်ခန်းတို့ ဟောခန်း Hall တို့ မရှိပါ။ တချို့ တစ်ယောက်ခန်းတွေက အိပ်ခန်းနှင့် အိမ်သာ၊ ရေချိုးခန်းတွဲလျက်၊ တီဗွီ၊ ရေခဲသေတ္တာ၊ တယ်လီဖုန်း၊ လေအေးပေးစက်၊ မိသားစုထဲမှ လူနာလာစောင့်လိုလျှင် အိပ်စက်နားနေဖို့ ခုတင်အပိုတစ်လုံး၊ ထမင်းထိုင်စားဖို့ စားပွဲတစ်လုံး၊ ကုလားထိုင်တစ်လုံး၊ ဧည့်သည် ထိုင်ဖို့ ကူရှင်ပါသော တစ်ယောက်ထိုင် ကုလားထိုင်သုံးလုံး .. တို့ ကို ချောင်ချောင်ချိချိ ထားရှိထည့်သွင်းပေးထားသည့် အခန်းမျိုး ဖြစ်၏။

တချို့ တစ်ယောက်ခန်းတွေကျတော့၊ တစ်ယောက်ခန်းသာဆို (လူနာတစ်ဦးအတွက် သာ ဆိုပေမဲ့ သာမန်အိမ်တစ်လုံးနီးပါးကျယ်၏)။ အခန်းက နှစ်ခန်းဖြစ်နေ၏။ ပထမဝင်ဝင်ချင်းမှာ ဧည့်ခန်း။ ဆိုဖာဆက်တီများ ချထားသည် ။ လေအေးပေးစက် တပ်ထားသည် ၊ အလယ်စားပွဲမှာ လှပမွှေးကြိုင်သည့် ပန်းအိုး ထိုးထားသည် ။ တစ်နေ့ တစ်ကြိမ် လဲပေး၏။ အဲသည့် ဧည့်ခန်းကတစ်ဆင့် ဝင်ရသည့် အခန်းကမှ လူနာခန်း။ အခြားလူနာခန်းထက် နည်းနည်းပိုကျယ်သေးသည် ။ အခြားလူနာခန်း

တွေမှာ ပါသည့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း အကုန်ပါသည်။ ရေချိုးခန်း ပို ကျယ်သည်။ စပါယ်ရှယ်ခန်း ဖြစ်ပါ၏။

နေ့ည သူနာပြုဆရာမကို “ ယူပါရစေ ” ဟု ပြောစရာမလိုပါ။ ဝန်ဆောင်မှုထဲမှာ ပါပြီးသားဖြစ်သည်။ တာဝန်ကျ ဆရာဝန် လေးငါးဦးတို့က ကော်ရစ်တာထောင့်ချိုးတွေမှာ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ မပြတ်ရှိသည်။ ကိုယ့်ကို ကြည့်ရှုကုသပေးသည့် သမားတော်ကြီးက ဝန်ဆောင်မှုအဖြစ် တစ်နေ့ကို တစ်ကြိမ် လာကြည့်ပေးသည်။ ထိုထက်ပို၍ (လူနာအခြေအနေ အပြောင်းအလဲ အဆိုးအကောင်း ရှိလျှင်ရှိသလို) နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် ဆိုသလိုလည်း ပင့်ဖိတ်နိုင်သည်။ တာဝန်ကျ ဆရာဝန်များက လူနာခန်းတိုင်းသို့ လူနာအတွက် အရေးပေါ် လိုအပ်လျှင်လာသည်။ အရေးပေါ်မလိုအပ်သော်လည်း တစ်နာရီလျှင် တစ်ကြိမ်ကျ ကျန်းမာရေး အခြေအနေကို လာကြည့်သည်။

တာဝန်ကျဆရာဝန်နှင့် တစ်ရက်မှာ နှစ်ဆယ့်လေးကြိမ်တွေ့ခွင့်ရ၏။ လူနာအိပ်ချိန်ဆိုလျှင် မနိုးတော့ဘဲ အခြေအနေကိုသာကြည့်၊ ညစောင့်ဆရာမထံမှ စစ်တမ်းကို မေးမြန်းပြီး ပြန်ထွက်သွားပေမဲ့၊ လူနာအခြေအနေ ကောင်းသည် ဟု ဆိုကာ မလာဘဲ မနေပါ။ ဂရုစိုက်မှုက အတိုင်းထက်အလွန်။ ဆရာဝန်နှင့် ဆရာမများ၊ ဆေးခန်းဝန်ထမ်းများ အားလုံးသည် “နှုတ်ချိုလျှိုတစ်ပါး” ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ထား၏။ အပြီးလှိုင်လှိုင်က မျက်နှာပေါ်မှာ မျက်နှာဖုံးတစ်ခုလို စွပ်ထားသလောက်ကို မြဲမြဲ၏။

ဤသည် များ ပင်လျှင် “ချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ်” အထူးကုဆေးခန်းကြီး၏ အခြားနှင့် မတူသော ထူးခြားမှု၊ လူနာများ စိတ်တိုင်းကျရမှု ဖြစ်တော့သည်။ ဝန်ဆောင်မှုက သူများ ထက် သာသည် မို့ စရိတ်စကကလည်း သူ

များ ထက် သာသည် ပင်။ သို့ပေမဲ့ ... လူနာနှင့် တကွ၊ လူနာ၏ မိသားစု တစ်ခုလုံး စိတ်တိုင်းကျ ကျေနပ်မှုရသည် မို့ သူများ ထက်သာသော စရိတ်စကကို ပျော်ပျော်ကြီးပေးကြလေ၏။ နှုတ်ဖျားမချ ချီးကျူးကျေနပ်ကြလေ၏။

အပြင်လူနာပြခန်း၊ ဓာတ်ခွဲခန်း စသည် များ ၊ ဆေးရုံသုံးစက်ကိရိယာပစ္စည်းများ ၊ သူများ ထက်သာသည် ၊ ပြည့်စုံသည် ။

ချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ်ကို ရောက်လျှင်၊ အဲသည် မှ တစ်ဆင့် တခြားသို့ သွားရောက် စစ်ဆေးရတာမျိုး၊ ဘာတစ်ခုမျှမရှိ၊ ဤဆေးခန်းမှာ တွင် ပင် အားလုံးပြည့်စုံ၏။ ဓာတ်မှန်ကျွမ်းကျင် ပြန်သွားပြီမို့ အရေးပေါ် ဓာတ်မှန်ရိုက်လို့ မရပါဆိုတာမျိုး၊ တီဗွီဓာတ်မှန် ဆရာဝန်က ရုံးချိန်သော်လည်းကောင်း၊ သူ့အချိန်နှင့် သူ သော်လည်းကောင်း လာတာမျိုးမို့ မရိုက်ရ၊ မစစ်ရ ဆိုတာမျိုး လုံးဝမရှိ။ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ ဝန်ဆောင်မှုအပြည့် ရှိပါသည် ။

အဲသည် ဆယ့်နှစ်ထပ်ဆေးခန်းကြီး (ဓာတ်လှေကားငါးစင်း ရှိသေးသည်) ၏ ပိုင်ရှင် ဦးသက်မင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ချမ်းမြေ့တို့ မှာ ဒေါ်ခင်ချမ်းမြေ့က အရင်ကွယ်လွန်သည် ။ ပြီးတော့ ... ဦးသက်မင်းက နှစ်နှစ်အကြာမှာ ထပ်မံကွယ်လွန်သည် ။ တစ်ဦးတည်းသောသား “မင်းချမ်းမြေ့” ကိုယ်တိုင် ဆရာဝန်ဖြစ်ချိန်မှာ အသက် ခုနစ်ဆယ်နီးပါးနှင့် ခုနစ်ဆယ်ကျော်တွေ ဖြစ်နေကြပြီဖြစ်သော မိဘနှစ်ပါးမှာ သက်တမ်းတွေ ကုန်ဆုံးသွားကြသည် ။ သူတို့ ၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေကို ချန်ရစ်ခဲ့ကြရသည် ။ တစ်ဦးတည်းသော အမွေခံသား “ဒေါက်တာမင်းချမ်းမြေ့” ကလေး အသက်နှစ်ဆယ့်လေးမှာ “ချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ်” ဆေးခန်းကြီးကို တစ်ဦးတည်းပိုင်သည် ။

ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်းပေါ်ရှိ ဒသမခုနစ်ငါး (.၇၅) တိတိကျယ်သော
ခြံဝင်းကြီး၊ နှစ်ထပ်ခွဲတိုက်ကြီး (အဲသည် ခြံမှာ သားမိသားဖသုံးယောက်
နေခဲ့သည်) တို့ ကို တစ်ဦးတည်း အမွေဆက်ခံရသည် ။ ပြင်ဦးလွင်
... ကန်တော်ကြီးနားမှာ တစ်ဧကခွဲခန့်ကျယ်ပြီး တစ်ထပ်ခွဲ၊ ဘန်ဂလိုဆန်
ဆန်၊ ပုံစံလှလှ ချစ်စရာတိုက်ကလေး၊ ပန်းမျိုးစုံဖူးပွင့်ဝေဆာလျက် “ချမ်း
မြေ့ရိပ်ငြိမ်” ဟု ပင် နာမည်ပေးထားသည့် ခြံကလေးကတော့ နွေရာ
သီစံအိမ်ကလေး ဖြစ်၏။ ခြံထောင့်တစ်နေရာမှာ ကားဂိုဒေါင် ခပ်ကျယ်
ကျယ်တစ်လုံး၊ ကားဂိုဒေါင်အပေါ်ထပ်မှာ ခြံစောင့်၊ ရေလောင်း၊ ပေါင်း
သင်၊ အိမ်ရှင်း၊ တစ်ခြံလုံး တစ်အိမ်လုံး ဘယ်နေရာမျှ မလှမပ မရှိစေရ
ဖို့ တာဝန်ယူရသူ၊ ဦးသက်မင်း၏ ဆွေနီးမျိုးစပ်ဆိုလည်း ဟုတ်၊ တပည့်
ကျေးဇူးစားဆိုလည်း ဟုတ်သော သားသမီးမရှိ မုဆိုးဖို အသက်ငါးဆယ်
နားနီး ဦးကျော်အေး ဆိုသူကိုနေခိုင်းထားလျက် လခပေးထားပါသည် ။

အဲသည် နွေရာသီစံအိမ်လေးမှာ ဒေါက်တာမိုးမြင့်သူတို့
လက်ထပ်ပြီးလျှင် ဟန်းနီးမွန်းထွက်နိုင်ဖို့ စီစဉ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေ၏။

“ မင်းချမ်းကလည်း လက်ထပ်တော့မဲ့ဟာ ... မင်းကတောင် ငါတို့
အရင် ကျနေမလား”

မင်းချမ်းမြေ့မှာ ချစ်သူရှိပါသည် ။ သူတို့ ချစ်သူနှစ်ဦးမှာ လည်း မိဘ
သဘောတူ ကြည်ဖြူလျက် မကြာမီ လက်ထပ်ကြမှာ ဖြစ်၏။

“ကျွန်တော်တို့ အရင်ကျရင် ကျွန်တော်တို့ အရင်သွားမှာ ပေါ့၊ ကိုမိုး
တို့ က အရင်ဆိုရင် ကိုမိုးတို့ အရင်သွား၊ ပြိုင်တူဆုံနေလည်း ဘာအရေး
လဲ၊ နှစ်စုံတွဲဆိုတော့ ပိုတောင် ပျော်စရာကောင်းဦးမယ်၊ အိမ်က အကျယ်
ကြီးပဲဟာ၊ နေပါလေ ”

“ အိုခေ ... ကျေးဇူးပဲကွာ၊ သွားမယ် ”

“ အစ်ကိုတို့ သွားချင်ရင်၊ ကျွန်တော် မရှိရင် ကမ္ဘာအေးခြံက မျိုးထွန်းဆီက သော့တောင်းသွားနော်၊ ကျွန်တော်တို့ က ပြင်ဦးလွင် အရင်သွားဖြစ်မလား၊ ချောင်းသာ အရင်သွားဖြစ်မလား၊ ဗန်ကောက် အရင်ထွက်ဖြစ်မလား မဆုံးဖြတ်ရသေးဘူး ”

“ တူတူသွားရရင်တော့ ပိုပျော်မယ် ”

“ ဖြူစင်က မြဘုရား ဖူးချင်တယ်လို့ ဗန်ကောက် အရင်သွားချင်စိတ်များ နေတယ်။ ပြီးတော့ ... အဲဒီ ပြင်ဦးလွင်ကို ဖြူစင်က တစ်ခေါက်ရောက်ဖူးပြီးပြီ၊ ကျွန်တော်တော့ မပါဘူး၊ သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ၊ မိန်းကလေးငါးယောက် သွားကြတာ၊ ကန်တော်ကြီးရီဇောမှာ မတည်းဘူး၊ ချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ်မှာ ပဲ တည်းခဲ့တာ ”

“ ဒါ ဆိုရင်တော့ ... မင်းကောင်မလေး ... ဗန်ကောက်အရင်သွားဖို့များ တယ် ”

“ချောင်းသာလည်း သွားချင်နေသေးတယ်၊ သူက ပင်လယ်ကိုလည်း ကြိုက်လို့ တဲ့ ။ မဆုံးဖြတ်ရသေးပါဘူး ”

“ မင်းတို့ က ဘာဖြစ်လို့ အချိန်ဆွဲနေတာလဲ ”

“ဆီဒိုးနားရက်လည်း စောင့်ရင်း ... စေ့စပ်မှာ က ခူးစစ်အင်းယားလိပ်ခံ၊ လက်မှတ်ထိုး လက်ထပ်မှာ က မြရိပ်ညို၊ မင်္ဂလာဇည့်ခံပွဲက ဆီဒိုးနား၊ ညဘက် ဒင်နာက ဟိုတယ်လ်နစ်ကိုးလ်၊ အဲဒါတွေ အကုန်လုံးရဖို့ ရက်ညှိရ စောင့်ရတာက တစ်မျိုး၊ သူ့အမေကလည်း နေမကောင်းဖြစ်နေတာ၊ ပြီးခဲ့တဲ့ လတည်းက အင်းဖောက် Infarc ရလို့ ကျွန်တော့် ဆေးခန်းမှာ တောင် နှစ်ပတ်တင်လိုက်ရသေးတယ်။ အဲဒါတွေ ကြာနေတာ ”

“ ကျေးဇူးပဲ မင်းချမ်းရာ ... သွားကာနီးရင် သော့လာတောင်းရမ

လား ”

“ပြင်ဦးလွင် ချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ်ရဲ့ သော့တွေက သုံးတွဲတောင် ရှိတာ။ တစ်တွဲက အဲဒီမှာ နေတဲ့ ဦးလေးဦးကျော်အေး ဆီမှာ ၊ နှစ်တွဲက ကမ္ဘာ အေးချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ်က မျိုးထွန်းဆီမှာ ၊ ကျွန်တော်တို့ သွားရင် သော့တွဲ ယူသွားစရာ မလိုဘူး၊ ဟိုက ဦးကျော်အေးဆီမှာ ရှိတယ် ”

“ တို့ သွားတော့လည်း ဟိုက ဦးကျော်အေး ဆီမှာ ရှိမှာ ပဲမဟုတ် လား ”

“ကိုမိုးတို့ ကိုမှ ဦးကျော်အေးက မသိတာ ဘယ်ဖွင့်ပေးမလဲ။ ချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ်သော့တွဲယူလာတဲ့ စုံတွဲဆိုရင် လက်ခံပြီး ချက်ပြုတ်ကျွေး မွေး၊ ကောင်းကောင်း ပြုစု၊ လိုရင်လုပ်ပေး၊ မလိုရင် ရှောင်ပေး၊ ခေါ်ရင် သွား၊ မခေါ်ရင် ဝေးဝေးနေလို့ မှာ ထားမယ် ”

ပြောပြီး မင်းချမ်းမြေ့က ရယ်၏။ မိုးမြင့်သူလည်း လိုက်ရယ်သည် ။

“ ပြီးရင် ကိုမိုးက ကျွန်တော့်ဆေးခန်းမှာ အလုပ်ဝင်မှာ မဟုတ်လား ”

ဒေါက်တာမိုးမြင့်သူက ရန်ကုန်မှာ M.B.B.S အောင်ပြီးတော့ လန်ဒန် သွား Plab ဖြေ၊ ဆေးရုံမှာ ဝင်လုပ်ပြီး စိတ်ကျန်းမာရေးအထူးကု သမား တော် M.R.C.Psy ဘွဲ့ကို ယူလာခဲ့သူ၊ လောလောဆယ် အလုပ်မဝင်ရ သေးသူ ဖြစ်ပါသည် ။

“ ငါက ဆေးရုံလည်း ပြန်ဝင်မှာ ဆိုတော့ မင်းဆေးခန်းမှာ အချိန်ပို င်းပဲ ရမယ် ”

“ဒါပေါ့ ... ကျွန်တော် မရှိရင် ... မျိုးထွန်းဆီမှာ သော့သွားတောင်း ပေါ့ ကိုမိုး။ မျိုးထွန်းကို မှာ ထားမယ်၊ ဟန်းနီးမွန်းထွက်မဲ့စုံတွဲ ပြင်ဦးလွင်

င် ချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ်သော လာတောင်းရင် ပေးလိုက်လို့ ”

“ မင်းကို ကျေးဇူးတင်တဲ့ အကြောင်း ပြောရရင်၊ ဒီတစ်ကြိမ်ပါနဲ့ ဆို ... သုံးကြိမ်လား၊ လေးကြိမ်လား ”

“ ကျေးဇူးတွေများမှ ကျွန်တော့် အင်းစိန်ချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ်မှာ ကိုမိုး မလွဲမသွေ လာထိုင်ပေးတော့မှာ ပေါ့။ ငြင်းဖို့ မျက်နှာပူ အားနာမယ်လေ။ အလကား နောက်တာပါ ကိုမိုးရ။ ဆေးရုံကပိုတဲ့ အားချိန်လေး အချိန်ပိုင်းဆိုလည်း ကျေနပ်ပါပြီ၊ ရန်ကုန်မှာ Psychiatry နဲ့ ပတ်သက်ရင် ...

Diploma တွေပဲရှိပြီး Master မရှိသေးတော့၊ ကျွန်တော်က ကိုမိုးကို သိပ်လိုချင်နေတာ၊ အချိန်ပိုလေးမှာ တခြားဆေးခန်းတွေနဲ့ ပါ မျှရရင် ကျွန်တော့်ဆီ အချိန်နည်းမှာ ပဲ စိုးတာ ”

“အပြောကောင်းတယ်နော် မင်းချမ်း ... မင်းကျေးဇူးတွေကလည်း ပီသလောက် ဖြစ်နေပါပြီ။ ဆေးရုံပြီးရင် ကျန်တဲ့ အချိန် အကုန်လုံး၊ မင်းဆေးခန်း တစ်ခန်းပဲ၊ ကျေနပ်ပြီလား ”

“အရမ်းကျေနပ်တာပေါ့ ကိုမိုးရ၊ ကျေးဇူးအရမ်းတင်တယ်နော်၊ ကျွန်တော့်ကို ... ကိုမိုး ကျေးဇူးမတင်နဲ့ တော့၊ ကိုမိုးနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ အပြန်အလှန် တင်လိုက်တဲ့ ကျေးဇူးချင်းတွေ ကျေသွားပြီလို့ သဘောထား ”

“ အေး ... ကောင်းတယ် ”

ခုတော့ ...

ဒေါက်တာမိုးမြင့်သူ M.B.B.S(YGN), M.R.C.Psy(London) နှင့် ဒေါက်တာသီတာအေး M.B.B.S(YGN) တို့ ဇနီးမောင်နှံ အသစ်စက်စက်ကလေး တစ်စုံတွဲ ... ပြင်ဦးလွင် ကန်တော်ကြီးဥယျာဉ်အနီးမှာ ချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ်ဆီသို့ ပျားရည်ဆမ်းခရီး ထွက်ခဲ့ပါပြီ။ ရန်ကုန်ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း ချ

မ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ် ... မျိုးထွန်းဆီမှ သော့တွဲတစ်တွဲ တောင်းလာခဲ့သည် ။ ခြံ
နှင့် အိမ်ကို ဖွင့်ဖို့ မဟုတ်ပါ။ မင်းချမ်းမြေ့ ခွင့်ပြုချက်နှင့် ရောက်လာသူ
များ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးကျော်အေး ထံတွင် ထောက်ခံချက်အဖြစ် ပြသဖို့
သာ ဖြစ်တော့၏။

သည် သော့တွဲကို မြင်လျှင် ... ဦးကျော်အေးက (သူမြင်ဖူးထားသူ မ
ဟုတ်သော်ငြား) အိမ်မှာ လက်ခံပြုစုဖို့ ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်ဖို့ မင်းချ
မ်းမြေ့က အမိန့်ချထားခဲ့လေသည် ။

★